Ponrepo - Bonsai č.3

1.
Unavené odpoledne střechy kropí,
filmový týdeník si vzal pro jistotu dovolenou.
Vyžilí donchuani oči klopí,
s povadlou růží za svým cílem lezou po kolenou.
Uvaděčka do rukávu odevzdaně / zívá /,
a pak se zastydí.
To si, paní, nesmíte tak brát.
oni ho nezabijí, ona se umí krásně smát.

R:
A čas se pro ně zastaví,
až to bolí, jak mu všechno dá.
Nevidí, neslyší,
ani já nevidím......

2.
Podnájem voní svařeným vínem,
podzim mi závidí, že si o něj budu ruce hřát.
Hádám se vytrvale s vlastním stínem,
copak to nevidí, zítra se může zase hrát,
šťastné konce byly, jsou a / budou /,
nikdo to nezmění.
Můžeš být klidný, světe lží.
Zbývá jen požehnání, ať mu to dlouho vydrží.

R:
To se to krásně usíná, / usíná /,
tak jako on se všemu postavím.
Další film začíná,
konec vám nepovím....

R:
A čas se pro ně zastaví, / zastaví /,
i když to bolí, jak mu všechno dá.
Nevidí, neslyší,
ani já nevidím a neslyším...